

Motion till riksdagen

1988/89: So280

av Sten Andersson i Malmö (m)

Välfärdspolitiken

Sammanfattning

I motionen uttalas stark kritik mot den välfärdspolitik som framförallt bär socialdemokratiens kännetecken. Det konstateras att den förda politiken sedan 40-talet, trots löften om motsatsen, har visat sig ha förödande negativa effekter inom många områden. Utvecklingen vad det gäller brott, missbruk och ungdomsproblem visar att den väg vi valt är fel. Låt i stället de enskilda människorna få större valfrihet, ty de är ofta inom flera områden mycket mer kompetenta än politiker och byråkrater. Låt den framtida välfärdspolitiken präglas av valfrihet och inte av ofrihet.

Förändra välfärdspolitiken

Många människor i Sverige är starkt övertygade om att den välfärdspolitik som vuxit fram och drivits på av socialdemokraterna motverkar sociala problem, som utslagning, alkohol- och narkotikamissbruk samt kriminalitet. Dessutom framförs ofta att människorna i vårt land även vad det gäller vård och omsorg känner trygghet. Inget kan vara mer felaktigt!

Orsaken till människors tilltro till välfärdspolitiken beror främst på att de stora problem denna politik fört med sig sällan debatteras mer än under valrörelser och då blir det lätt så att det uppfattas som partipolitik. Det är självklart att socialdemokratin och alla partiets organisationer inte är intresserade av en djupare debatt i dessa frågor. Kritik mot socialdemokratin i välfärdsfrågorna innebär nämligen ett grundskott mot partiets mest säljande idé, och därtill vill man inte att dessa frågor skall ventileras. I stället tystar man debatten och låter många människor i vårt land fara illa därför att man ser i första hand till partiets bästa. Verkligheten bakom fasaden i välfärden är skrämmande med tanke på den långa tid man hållit på för att bygga upp densamma.

Alltsedan slutet av 40-talet har alkohol- och narkotikamissbruk samt kriminalitet ökat kraftigt i Sverige, trots att den socialdemokratiska välfärdspolitiken som inleddes vid denna tidpunkt och som därefter för varje år har byggts på skulle innebära en minskning av utslagning och sociala problem. I stället har utvecklingen trots, eller kanske tack vare, den socialdemokratiska välfärdspolitiken verkligen åstadkommit enorma problem.

I slutet av 40-talet fanns 100000 alkoholmissbrukare i Sverige. Nu finns det ungefär 500000 alkoholmissbrukare i Sverige och ca 5000 dör varje år i sviterna efter alkoholskador. Bland alkoholmissbrukare är allt fler unga

och kvinnor. I dag är 25 procent av de som vårdas på institution för alkoholproblem under 25 år. En av tio kvinnor som väntar barn har uttalade alkoholproblem med de stora risker det innebär för fosterskador.

Den framstående socialläkaren Gunnar Ågren skrev 1981 i sin bok "Alkohol, hälsa och samhälle": "För några decennier sedan var Delirium tremens en sällsynthet på våra sjukhus. Kom det in en patient med så svåra komplikationer till sitt drickande var det en så anmärkningsvärd händelse att den kunde föranleda en uppsats i fackpressen. I dag är deliriumbehandling rutin på våra sjukhus."

Narkotikamissbruket har ökat än mer explosionsartat än alkoholmissbruket. I slutet av 40-talet fanns det några hundra tunga narkotikamissbrukare i Sverige. Enligt Utredningen om narkotikamissbrukets omfattning (UNO) var 1979 antalet tunga missbrukare mellan 10000 och 14000, varav 7500 till 10000 var injektionsmissbrukare. I dag är trenden tyvärr inte vikande, utan förmodligen tvärtom. Även kriminaliteten har kraftigt förvärrats sedan slutet på 40-talet. Brott mot brottsbalken som kom till polisens vetskap var år 1950 161 778. I dag överstiger antalet en miljon! 1953 fick polisen kännedom om 53 mord och dråp. 1983 var siffran 447 mord och dråp.

Denna skrämmande situation har alltså uppstått i Sverige där socialdemokratien under nästan hela tiden har haft den politiska makten. Partiet har bedrivit en politik som, om vilken de själva säger, skulle motverka just allt det negativa vi upplevt och upplever allt mer tydligt.

Dagis-, fritids- och skolverksamhet skulle med hjälp av sociala insatser skapa ett samhälle där människor skulle vara rädda om varandra. Utvecklingen visar att det gått tvärtom inom de flesta områden.

Det är faktiskt inte så konstigt att utbyggnaden av "välfärdspolitiken" åstadkommit en enorm ökning avseende missbruk, kriminalitet och utslagning. Detta med tanke på att välfärdspolitikens huvudbudskap är: "Samhället garanterar Din trygghet". Detta är egentligen endast en omskrivning för att "Du behöver inte bekymra Dig för morgondagen, det gör andra åt Dig." Ett mera destruktivt och passiviserande budskap kan knappast tänkas.

Vad som behövs för att bryta den negativa trend som uppstått inom många områden under socialdemokratins makt och inflytande är ett nytänkande som innebär att större ansvar läggs på de enskilda människorna.

De enskilda människorna är villiga, kunniga och fullt kompetenta att inom många områden ta ett större ansvar för sig och sin familj än vad politiker och byråkrater är.

Utvecklingen i Sverige har bevisat att den offentliga sektorns företrädare, i alla lägen rop på mera resurser, är inget att satsa på. En offentlig sektor behövs förvisso, men långt ifrån den enorma apparat vi har idag. Det viktigaste är inte vem som ger vård och service utan hur denna utförs.

Människorna i Sverige har inte råd med en offentlig sektor som år efter år kräver mer pengar, samtidigt som de dagligen bevittnar hur denna har misslyckats inom många områden.

Utvecklingen vad det gäller brott, missbruk av allehanda slag, ungdomsproblem m. m. borde vara en läxa för oss, som samtidigt visar att vi måste

ändra färdriktning. Låt de enskilda människorna själva i mycket större omfattning avgöra vem som skall vårda gamla och sjuka, vem som skall passa barn, vilka skolor barnen skall gå i m. m.

Mot. 1988/89
So280

Vi bör ha ett valfrihetens samhälle och inte ofrihetens!

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av en annan inriktning av "välfärdspolitiken".

Stockholm den 23 januari 1989

Sten Andersson (m)
i Malmö

